

ДЕВЕТИЯТЪ БРАТЪ

Нѣвга отдавна живѣлъ на свѣта царь бѣлобродъ и премждръ. Ималъ той деветъ момчани чеда, съ буйни и смолени кждри. Билъ той посърналъ, безпомощенъ билъ, чезнѣлъ отъ болестъ незнайна, всуе бияри му билки варили, всуе баячи му баяли.

Свикалъ най-сетне премждриятъ царь своитѣ рожби доръ деветъ, клетва заклелъ ги: спасителенъ цѣръ — жива вода — да намѣрятъ.

Нѣйде далеко, презъ седемъ царства, имало изворъ небутанъ, бѣла надъ свѣтлата жива вода ламя стоглава и люта.

Яхналъ си кончето първиятъ синъ, яхалъ и гладенъ, и жаденъ. . . Моренъ и потенъ, и съ прашни коси, стигналъ той чудното кладенче. . .

Но — следъ тридневна и гнѣвна борба падналъ

